

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1593

12) Til statsministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Vil statsministeren oplyse, hvem der tog initiativet til udsendelsen af pressemeddelelse fra Claus Larsen-Jensen den 9. februar 2000 – en pressemeddelelse, der var vedhæftet den portugisiske pressemeddelelse »Note to the press« – og var statsministeren på dette tidspunkt bekendt med hele faxindholdet?«

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er lidt vanskeligt. Jeg håber da, vi så får svar på det næste spørgsmål.

Kl. 10.46 den 9. februar udsender Socialdemokratiets Nyhedstjeneste og hr. Claus Larsen-Jensen, der er medlem af Det Udenrigspolitiske Nævn, en pressemeddelelse, hvori der bl.a. står: »Der er intet hemmelighedskræmmeri i den sag.« Pressemeddelelsen er vedhæftet den portugisiske pressemeddelelse. Oppe i højre hjørne på den pressemeddelelse fra Portugal står der sidetallet 4. Faxhovedet er altså ikke fjernet. Tidligere på morgenen selv samme dag har statsministeren valgt at gå i TV 2's morgen-tv med det samme budskab som sin partifælle, alt imens i hvert fald seks embedsmænd i Statsministeriet ved, at sandheden er en anden.

Det vil sige, at både statsministeren og hr. Claus Larsen-Jensen altså har set faxen med sidetallet 4 på det her tidspunkt. Og derfor er spørgsmålet: Hvem tager initiativet til at sende en vildledende pressemeddelelse ud på det tidspunkt, hvor det står klart for dem, der sender pressemeddelelsen ud, at man er i ond tro?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan sige ganske kort til hr. Thulesen Dahl, at jeg ikke føler anledning til at redegøre for mine forskellige samtaler med kolleger her i Folketinget. Så kunne jeg jo få nok at gøre. Spørgsmålet er uden relevans for sagsforløbet, og jeg har ikke mere at tilføje. Jeg vil meget have mig frabedt, at jeg skulle redegøre for detaljer om, hvad jeg har sagt til den ene eller til den anden her i Folketinget eller ringet til nogen om. Det har jo ingen betydning. Jo, det har én betydning. Det er, at hr. Thulesen Dahl gerne vil fastholde en sag, som drejer sig om noget

helt andet, nemlig at 14 europæiske lande sammen med Norge, sammen med USA, sammen med Israel har sagt fra med klare holdninger.

Det drejer sig om, at det europæiske samarbejde handler om andet end flæskepriser. Det handler om menneskelige holdninger. Det handler om at være sig sin historie bevidst.

Og så må hr. Thulesen Dahl for min skyld stille alle de spørgsmål, han har lyst til, om, hvem der har talt med hvem. Men når det gælder mine personlige samtaler med mine kolleger – nu er det ikke så ofte, jeg taler med hr. Thulesen Dahl, så det bliver nok ikke noget problem – så vil jeg holde dem for mig selv.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det lugter virkelig af, at den er gal nu, ikke? Altså ikke engang et forsøg på bare sådan ad omveje at svare på noget af det, der bliver spurgt om.

Altså i den her pressemeddelelse, som udsendes fra Socialdemokratiets Nyhedstjeneste, hvor vi på det her tidspunkt ikke er i besiddelse af den her såkaldte fax – vi er i besiddelse af en anden, som er sendt over til Det Udenrigspolitiske Nævn – er det første gang, vi ser originalfaxen, hr. statsminister. Da bliver den udsendt fra Socialdemokratiets Nyhedstjeneste og ikke fra Statsministeriet. Og der står i den pressemeddelelse, der medfølger den her fax, der bliver sendt ud, at det såkaldt hemmeligholdte notat i virkeligheden er en kort pressemeddelelse sendt til pressen og regeringscheferne osv., og man latterliggør det, og man skriver videre, at der intet hemmelighedskræmmeri er i den sag.

De, der sender den pressemeddelelse ud, eller hr. Claus Larsen-Jensen eller SNT, eller hvem, der har med det her at gøre, og de i Statsministeriet, der har været behjælpelig med at få den her pressemeddelelse ud, ved, at det, der står i den her pressemeddelelse, er direkte usandt. Og det er vildledende over for den danske befolkning, over for pressen og over for Folketinget. Og derfor er det en meget alvorlig sag, det her. Og derfor må statsministeren også forholde sig til det her spørgsmål.

Og vi skal komme tilbage til det spørgsmål. Hvis ikke statsministeren vil ved den her lejlighed, så skal statsministeren hver eneste onsdag få lov til at stå her i salen, indtil det her spørgsmål er besvaret.